

1) Der tilkommer en enke, hvis ægteskab er indgået senest 5 år før tidspunktet for dødens indtræden, en årlig rente af 50 pct. af afdødes årsløn, beregnet efter § 31. Denne erstatning tilkommer enken, selv om ægtefællerne på tidspunktet for dødens indtræden var separeret eller levede adskilt, når hustruen dog havde retskrav på underholdsbidrag fra manden. Har hun ikke gjort sit retskrav gældende over for manden de sidste 3 år før tidspunktet for dødens indtræden, kan direktoratet bestemme, hvorvidt og i hvilket omfang der skal udbetales enken rente.“

5. § 22, stk. 1, nr. 4, affattes således:

„4) Efterlader den afdøde sig ingen efter ovenstående bestemmelser erstatningsberettiget, eller kommer de samlede erstatninger til udbetaling med et mindre beløb end nævnt under nr. 5, kan direktoratet under særlige omstændigheder bestemme, hvorvidt og i hvilket omfang erstatning bør tillægges andre nærstående, hvem afdøde forsørgede, eller til hvis forsørgelse han ydede væsentligt

bidrag i de sidste 5 år før dødsfaldets indtræden.“

6. I § 23 ændres „indtil 800 kr.“ til „2.000 kr.“

7. Som § 29, stk. 2, indsættes:

„Stk. 2. Hvis invaliditetsgraden ved sagens genoptagelse fastsættes til mindst 50 pct., ses der ved rentens fastsættelse bort fra en kapitaliseret erstatning, der tidligere er ydet efter § 28, stk. 1, 2. pkt.“

§ 2.

Stk. 1. § 1, nr. 3, 6 og 7, har virkning fra 1. april 1969. I øvrigt har loven virkning fra 1. oktober 1969.

Stk. 2. Krav på erstatning efter denne lov anmeldes til direktoratet for ulykkesforsikringen. Erstatning ydes for tiden efter anmeldelsen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 1 a, stk. 3, og § 22, stk. 1, nr. 1, som ændret ved § 1 i nærværende lov, gælder også for efterladt ægtefælle efter personer, som er afgået ved døden før den 1. oktober 1969.

Skytte.

/ Kofoed.